

การสรรเสริญ และนมัสการ
ศจ.พงศ์ศักดิ์ ปิ่นแก้ว

ความทรงจำในอดีตเป็นสิ่งที่ต่อจิตใจเมื่อระลึกถึงในแต่ละช่วงเวลา ผมคนหนึ่งเมื่อคิดก็จะ

รู้สึกประทับใจจากแก่การลืม จริงแล้วธรรมชาติของมนุษย์ชอบที่จะนั่งอยู่คนเดียวระลึกถึงเรื่องราวเก่า ๆ ที่เกิดขึ้น สิ่งที่ทำให้เราคิดถึงได้นั้นน่าจะเป็นเสียงเพลงเก่า ๆ ที่ได้ฟัง หนังสือที่ได้ดู ซึ่งเป็นตัวกระตุ้น

ให้เราจดจำช่วงเวลาต่าง ๆ เหล่านั้น อย่างเช่นเมื่อเราได้ยินเพลงดังในอดีตจากนักร้องที่มีชื่อเสียงทุกครั้ง

ก็จะจำได้ว่าอยู่ยุคไหน ปีอะไรแล้วก็จะนึกว่าเวลานั้นเรากำลังไคลนักร้องคนนั้นคนนี้ ดาราคนโปรดคือใครก็จะมีการลอกเลียนแบบท่าทางของบุคคลคนนั้นได้อย่างเหมือนเปียบ และเมื่อพ้นช่วงเวลานั้นมาแล้วก็ยังคิดถึงอยู่ จึงกลายมาเป็นเรื่องของกรายกย่องบูชา ให้เกียรติสรรเสริญถึงเขาคนนั้นอย่างยิ่งใหญ่

ไม่ว่าจะเป็น เอลวิส เพรสลีย์ ไมเคิล แจ็คสัน ไม่ต้องพูดถึงเลยทั่วโลกจะนิยมชมชอบกันอย่างกว้างขวาง

จนสร้างเป็นอนุสาวรีย์ เพื่อเป็นอนุสรณ์ไว้เทิดทูนคุณงามความดี รวมถึงบุคคลสำคัญในอดีตที่เคยสร้าง

วีรกรรมเอาไว้

นั่นเป็นการเคารพยกย่องของบุคคลต่าง ๆ ที่มีมนุษย์ได้สร้างกระแสน้ำขึ้นมาของคนที่หลงใหลในศิลปะ (ปลุกกระแส)
จนกลายมาเป็นกลุ่มมหาชนที่ติดพันกับบุคคลที่มีชื่อเสียงเหล่านั้น แต่สิ่งที่ผมจะ

ยกย่องให้เกียรติในที่นี้ไม่ใช่ผู้คุณธรรมตาเป็นผู้ที่สร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลกเพียงแค่ว่าสร้างสารพัดก็เกิดขึ้น
เป็นผู้ที่เราสมควรจะสรรเสริญนมัสการถึงพระคุณอันหาค่ามิได้ ไม่มีสิ่งใดมาเปรียบ

ได้ เพราะมหกรรมที่พระองค์สร้างเอาไว้มนุษย์ธรรมดาไม่สามารถทำได้ จึงเหมาะสมแล้วว่าเราจะสรรเสริญ ในสดุดี 63:3-4
“เพราะว่าความรักมั่นคงของพระองค์ดีกว่าชีวิต ริมฝีปากของข้าพระองค์

จะสรรเสริญพระองค์, เช่นนั้นแหละ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ตราบนานเท่าชีวิตของข้าพระองค์

ข้าพระองค์ขู่มือต่อพระนามของพระองค์”

ด้วยเหตุนี้ การสรรเสริญจึงเป็นการยอมรับเป็นพิเศษของการรู้สำนึกถึงบุญคุณแห่งความรักของพระองค์
เป็นการดีที่เราจะยอมรับนับถือใครสักคนหนึ่งที่เขาได้ทำเพื่อเราที่เต็มไปด้วยความรัก

ในทางเดียวกันการนมัสการพระเจ้าต้องเต็มไปด้วยความรักของพระเจ้า จะต้องเป็นการให้ด้วยหมดหัวใจและชีวิตของเรา มาระโก 12:33

“และซึ่งจะรักพระองค์ด้วยสุดจิตใจ สุดความเข้าใจ และสิ้นสุดกำลัง และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ก็ประเสริฐกว่าเครื่องเผาบูชา และของถวายทั้งสิ้น” แบบแผน

ของศาสนาและการทำอะไรเป็นกิจวัตรของชนชาติอิสราเอลในสมัยพระคัมภีร์เดิมทำให้เป็นที่เกลียดชัง

ต่อพระเจ้า เพราะว่าจิตใจของเขาทั้งหลายไกลจากพระองค์ ในวันนี้เช่นเดียวกันพระเจ้าสนใจผู้ที่มีความ

จริงใจในการนมัสการที่มาจากหัวใจแท้จริงเท่านั้นที่จะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์

การนมัสการพระเจ้าที่แท้จริงในพระคัมภีร์กล่าวเอาไว้แล้วใน ยอห์น 4:23-24 “แต่วาระนั้น

ใกล้เข้ามาแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ที่นมัสการอย่างถูกต้องจะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง เพราะว่าพระบิดาทรงแสวงหาคนเช่นนั้นนมัสการพระองค์” “พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง”

ในพระวิญญาณ ในวิญญาณของเราเรียกว่า “วิญญาณที่อยู่ในมนุษย์” (เอเฟซัส 3:16 ขอให้

พระองค์ทรงโปรดประทานกำลังเรี่ยวแรงมากฝ่ายจิตใจแก่ท่านโดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ตาม

ความไพบูลย์แห่งพระสิริของพระองค์” การนมัสการด้วยความจริงจะเข้ามาในเราเมื่อเรามีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ ก็จะได้รับแรงกระตุ้นโดยพระวิญญาณของพระเจ้าที่จะนำเราเข้าสู่

การสรรเสริญ สิ่งนี้จะสามารถเข้ามาได้จากพระคำที่เราพูด หรือจากเพลงที่เราร้องเต็มไปด้วยความรักต่อพระเจ้า สำนึกถึงพระคุณแบบเงียบสงบและเรียบง่าย โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับ “การบังเกิดใหม่โดยพระ

วิญญาณ” ด้วยความเชื่อในองค์พระเยซูจะนำเราเข้ามาสู่การนมัสการด้วยความจริง ในยอห์น 3:4-5

กล่าวว่า “ นิโคเดมัส ทูลพระองค์ว่า คนชราแล้วจะบังเกิดใหม่อย่างไรได้ จะเข้าในครรภ์มารดาครั้งที่สองและบังเกิดใหม่ได้หรือ” “พระเยซูตรัสว่า เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จาก

น้ำและพระวิญญาณผู้นั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” การบังเกิดใหม่ก็คือการบังเกิดใหม่โดย

พระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อพระองค์จะได้เข้ามาเคลื่อนไหวในเราเหมือนเป็นกำลังเสริมภายในสู่การสัมผัสอย่างลึกซึ้งในพระวิญญาณ

ในความจริง การนมัสการพระเจ้าในความจริงเหมือนกับที่พระคัมภีร์ได้กล่าวเอาไว้แล้วใน

กัณฑ์การวิถิ 3:3-4 “นี่แหละเป็นชื่อบุตรของอาโรนที่ได้เจิมไว้เป็นปุโรหิต เป็นผู้ที่ทำนสถานาวไว้ให้

ปฏิบัติในหน้าที่ปุโรหิต” “แต่น่าดับและอาบีสูดายต่อพระพักตร์พระเจ้า เมื่อเขาเอาไฟที่ต้องห้ามมาถวายบูชาแต่พระเจ้าที่ถิ่นทุรกันดารซินาย”
สิ่งนี้เป็นการเตือนหรือแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างในการที่เรา

จะเรียนรู้ถึงแผนการณ์ของพระเจ้า สำหรับผู้ที่ปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าจะต้องนำหัวใจอันบริสุทธิ์เข้ามา

ถวายเป็นเครื่องบูชาที่พอพระทัย จำเป็นจะต้องชำระล้างเช่นเดียวกับในเต็นท์โมเสส อพยพ 30:20

“เมื่อเขาจะเข้าไปในเต็นท์นัดพบ เขาจะต้องชำระด้วยน้ำเพื่อจะไม่ตายเมื่อเขาเข้ามาใกล้แทนทำการ

ปรนนิบัติ คือถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแด่พระเจ้า” นั่นเราจำต้องชำระล้างความบาปโดยพระโลหิตของ

พระเยซูก่อนที่จะเข้ามาในที่บริสุทธิ์เพื่อสรรเสริญนมัสการพระองค์ เราต้องเตือนตัวเองเสมอในเรื่องนี้

สำหรับตัวเราเอง เพราะพระองค์ทรงบริสุทธิ์ สิ่งสำคัญคือสรรเสริญด้วยปาก คือการร้องเพลง สบเสียง

ด้วยมือ คือการยกขึ้น ปรบมือ เล่นดนตรี ด้วยร่างกาย คือยืนขึ้น คุกเข่าลง กระโดดโลดเต้น หรือหมอบ

กราบราบกับพื้นเป็นการแสดงความเคารพยำเกรงอย่างแท้จริง

ข้าแต่พระเจ้าในบรรดาพระทั้งปวง องค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า องค์ไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยความบริสุทธิ์
และน่าเกรงขามเนื่องด้วยพระราชกิจอันรุ่งเรือง และอัศจรรย์

ที่พระองค์ทรงกระทำ ข้าพระองค์จะสรรเสริญในพระนามอันยิ่งใหญ่ตลอดไป เอเมน.....

.....